

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΠΛΑΤΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

ἘΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΟΜΟΣ Ζ΄.

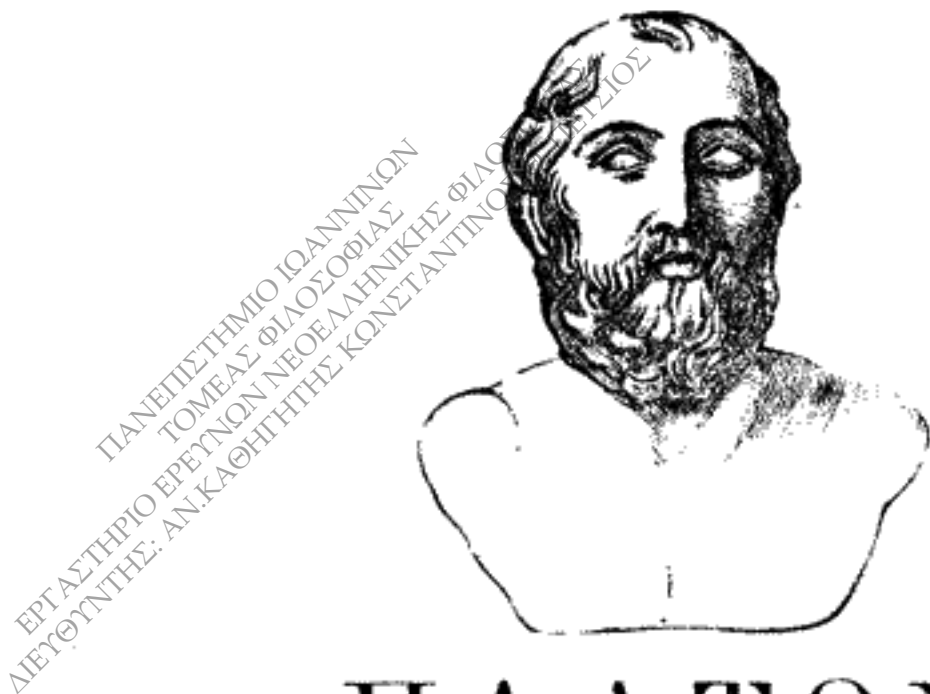
Ὅτι δὲ καὶ περὶ αὐτοῦ ἐκτελέσθησαν
βουλεύματα ἢ περὶ παιδείας καὶ αὐτοῦ καὶ
τῶν αὐτῶν ἀδελφῶν. (Ἰβίδ. σελ. 100).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Χ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

—
1884

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ΠΛΑΤΩΝ

ΕΤΟΣ Ζ΄.	ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ ΚΑΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.	ΤΕΥΧ. Γ' ΚΑΙ Δ'.
----------	---------------------------	------------------

Π Ρ Α Γ Μ Α Τ Ε Ι Α

ΠΕΡΙ ΛΟΚΡΩΝ ΤΩΝ ΟΠΟΥΝΤΙΩΝ.

Ἀνγνωσθεῖσα ἐν τῷ Διδασκ. Συλλόγῳ τῆ 28 Νοεμβρίου 1883

ΥΠΟ Ν. Α. ΧΛΑΚΙΟΠΟΥΛΟΥ.

(Συνέχ. ἐκ εἰς τευχ. Α' καὶ Β'. Τόμ. Ζ').

Ἱστορικοὶ χρόνοι.

Ἀπὸ τῆς πέμπτης π. Χ. ἑκατονταετηρίδος τὸ ἱστορικὸν φῶς ἄρ-
χεται ἐπιχερόμενον καὶ διαλύον τὸ σκότος τῶν μυθικῶν χρόνων.
Ἐκ τούτου δυνάμεθα νὰ μάθωμεν ἀσφαλῆ τινα περὶ τῆς τῶν Λο-
κρῶν ἱστορίας. Ἄλλ' εἰς ὅποιαν διατέλουν κατάστασιν ἀμέσως πρὸ
τούτου τοῦ χρόνου ἢ ὅποιαν πολιτικὴν ἐπιρροὴν ἤσκειν παρὰ ταῖς
ΤΟΜ. Ζ'.

λοιπαῖς τῆς μέσης καὶ βορείου Ἑλλάδος πόλεσιν, ἢ τίνι τρόπῳ μετέσχον τοῦ πρὸς Ἑρετριεῖς πολέμου τῶν Χαλκιδέων, ὃν ὁ Θουκυδίδης καλεῖ μετὰ τὸν Τρωϊκὸν μέγιστον ἐν 1, 15, 3 λεγῶν: μάλιστ' αὖ εἰς τὸν πάλαι ποτὲ γενόμενον πόλεμον Χαλκιδέων καὶ Ἑρετριῶν καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν εἰς συμμαχίαν ἑκατέρων διέστη· περὶ τούτου οὐδὲν γινώσκωμεν. Ἀδύλον δὲ καὶ ὁποῖαν πολιτικὴν ἐτήρησαν ἐπὶ τῆς τυραννίας τοῦ Πεισιστράτου καὶ τῶν Πεισιστρατιδῶν.

Τὸ πρῶτον βλέπομεν αὐτοὺς παρ' Ἡροδότῳ ἐπὶ τῆς Ξέρξου ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατείας τὸ μὲν πρῶτον δόντας σημεῖον ὑποταγῆς, εἶτα δὲ συμμετασχόντας τοῖς Ἕλλησι τοῦ κατὰ τῶν Περσῶν πολέμου. Γνωστὸν γάρ ἐκ τοῦ Ἡροδότου ⁽¹⁾ ὅτι οἱ δόντες τοῖς τοῦ Ξέρξου κήρυξιν σημεῖον ὑποταγῆς γῆν καὶ ὕδωρ εἶνε οἵ δει: Θεσσαλοί, Δόλοπες, Ἐπιήνες, Περραιβοί, Μάγνητες, Ἀχαιοὶ οἱ Φθιῆται καὶ Θηβαῖοι καὶ οἱ ἄλλοι Βοιωτοὶ πλὴν Θεσπιέων τε καὶ Πλαταιέων καὶ οἱ Λοκροὶ οἱ Ὀπούντιοι. Ἀγγελθέντος ὁμοῦς, ὅτι ὁ Λεωνίδας κατέλαβε τὰς Θερμοπύλας, ἀναθαρρήσαντες πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἠνώθησαν αὐθις τοῖς Ἕλλησι, πέμψαντες βοήθειαν τῷ βασιλεῖ τῆς Σπάρτης, ἐν οἷς καὶ οἱ Λοκροὶ καθ' Ἡρόδοτον ⁽²⁾ μὲν πανστρατιῇ βοηθήσαντες, κατὰ δὲ τὸν Διόδωρον χίλιοι. Παραθέτομεν τὸ χωρίον 11, 4, 6: Ὁ μὲν οὖν Λεωνίδας μετὰ τετρακισχιλίων προῆγεν ἐπὶ τὰς Θερμοπύλας· Λοκροὶ δὲ οἱ πλησίον τῶν παρόδων οἰκοῦντες ἐδεδώκεσαν μὲν γῆν καὶ ὕδωρ τοῖς Πέρσαις, κατεπηγγελμένοι δ' ἦσαν προκαταλήψεσθαι τὰς παρόδους· ὡς δ' ἐπύθοντο τὸν Λεωνίδα καὶ ἦκειν εἰς Θερμοπύλας, μετενόησαν καὶ μετέθεντο πρὸς τοὺς Ἕλληνας· ἦκον δ' εἰς τὰς Θερμοπύλας καὶ Λοκροὶ χίλιοι καὶ Μηλιέων τοσοῦτοι καὶ Φωκέων οὐ πολὺ λειπόμενοι τῶν χιλίων, ὁμοίως δὲ καὶ Θηβαίων ἀπὸ τῆς ἐτέρας μερίδος ὡς τετρακόσιοι· διεφέροντο γὰρ οἱ τὰς Θήβας οἰκοῦντες πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς πρὸς τοὺς Πέρσας συμμαχίας· ἐξάκισχιλιοι δὲ κατὰ Πausανίαν 10, 20, 2: Λοκροὺς δὲ τοὺς ὑπὸ

(1) 7, 132. (2) Ἡροδ. 7, 203.

τῷ ὄρει τῇ Κνήμιδι Ἡρόδοτος μὲν οὐχ ὑπήγαγεν εἰς ἀριθμὸν, ἀλλ' ἀρικέσθαι σφᾶς ἀπὸ πασῶν ἔφη τῶν πόλεων· τεκμήρασθαι δὲ ἀριθμὸν καὶ τούτων ἔστιν ἐγγύτατα τοῦ ἀληθοῦς..... Τὸ οὖν μάχιμον Λοκρῶν τὸ ἐς Θερμοπύλας ἔλθόν οὐκ ἂν ὑπὲρ γε ἑξακισχιλίουσ ἀριθμοίη τις.» Ὅτι δὲ γενναίως ἠγωνίσαντο καὶ πολλοὶ ἠρωτικάσ πεσόντες ἐκάλυψαν τὸ πεδίου τῆς μάχης, δηλοῖ τὸ ἐπιγράμμα τὸ ἐπὶ τῇ πρώτῃ τῶν πέντε στηλῶν τῶν περὶ Θερμοπύλας ἐπιγεγραμμένον πρὸς τῷ πολυανδρίῳ Στραβ. 9, 425:

Τούσ δε ποθεὶ φθιμένους ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀντίξ
Μήδων.

Μητρόπολις Λοκρῶν εὐθυσόμων Ὀπόεις.

Ἐνῷ δὲ κατὰ ξηράν οἱ Ἕλληνες ἠγωνίζοντο ἐν Θερμοπύλαις κατὰ τῶν Περσῶν ἵνα κωλύσωσιν αὐτοῖς τὴν τῶν Θερμῶν πυλῶν διάβασιν ἀντικρὺ κατὰ θάλασσαν παρὰ τὸ Ἀρτεμισίον ἠγωνίζετο ὁ Ἑλληνικὸς στόλος, ἵνα κωλύσῃ τὴν διὰ τοῦ Κυρίπου διάβασιν τοῦ Περσικοῦ στόλου. Ὡσπερ δ' ἐν Θερμοπύλαις οἱ τε Ὀπούντιοι καὶ Ἐπικνημίδιοι συνετάχθησαν τοῖς προμάχοις τῆς Ἑλλάδος, οὕτω καὶ τοῦ κατὰ θάλασσαν ἀγῶνος ἑπτὰ ναυσὶ μετέσχον, Ἡροδ. 8, 4: Λοκροὶ δὲ σφι οἱ Ὀπούντιοι ἐπεβώθηον πεντηκοντέρους ἔχοντες ἑπτὰ. Καίτοι δὲ οἱ Ἕλληνες εὐτυχέστεροι ὑπῆρξαν ἐν τῷ κατὰ θάλατταν ἢ ἐν τῷ κατὰ ξηράν ἀγῶνι, δὲν ἠδυνήθησαν ὁμῶς ἕως τέλους νὰ φυλάξωσι τὸ στενὸν τοῦ Ἀρτεμισίου, μαθόντες τὸ ἐν Θερμοπύλαις τέλος τῶν περὶ τὸν Λεωνίδα. Οὕτω δὲ πᾶσα ἡ τῶν Λοκρῶν χώρα ἔκ τε ξηρᾶς καὶ θαλάσσης πληρωθεῖσα βαρβάρων ὑπέκυψεν εἰς τὸν περσικὸν ζυγόν, (1) βαστάσασα αὐτὸν μέγροι

(1) Θουκυδ. 8, 18 :

Ἐπὶ τοῖς δε συμμαχίαν ἐποιήσαντο πρὸς βασιλέα
καὶ Τισσαφέρην Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι· ὁπόσῃν χώρην
καὶ πόλεισ βασιλεὺς ἔχει καὶ οἱ πατέρες οἱ βασιλέωσ εἶχον, βασιλέωσ
ἔστω· ἀλλὰ ποῖαι ἦσαν αἱ πόλεισ καὶ χώραι ; ὄρ. Θουκ. 8, 43: Μάλιστα
δὲ ὁ Λέγχεσ ἐσκόπει τὰ ποιούμεενσ, καὶ τὰσ σπονδὰσ οὐδετέρησ, οὔτε τὰσ

τῆς ἐν Πλαταιαῖς μάχης, ἐν ἣ συνεντρίβη μὲν ἡ τῶν Περσῶν δύναμις, ἐβεβαιώθη δὲ ἡ ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ δὲ τὸν μεταξὺ τούτων τῶν πολέμων καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ χρόνου ἡ ἱστορία τῶν Λοκρῶν εἶνε σκοτεινὴ. Ἐν δὲ τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ βλέπομεν αὐτοὺς συντεταγμένους τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ παρέχοντας αὐτοῖς ἰππικόν.⁽¹⁾ Ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ μεγίστου τῶν πρὸ αὐτοῦ πολέμων τούτου, οἱ Λοκροὶ ἠκολούθουν τὴν πολιτικὴν τῆς Σπάρτης· διότι, ὅτε οἱ Ἀθηναῖοι δευτέρα καὶ ἐξηκοστῇ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν ἐν Ταναγραῖ ἦσαν αὐτῶν τῷ 436 ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν συμμάχων,⁽²⁾ ἐστράτευσαν ἐς Βοιωτοὺς Μυρωνίδου στρατηγοῦντος καὶ μάχῃ ἐν Οἰνορύτοις τοὺς Βοιωτοὺς ἐνίκησαν, τῆς τε γῶρας ἐκράτησαν τῆς Βοιωτίας καὶ Φωκίδος καὶ Ταναγραίων τὸ τεῖχος περιεῖλον καὶ Λοκρῶν τῶν Ὀπουντίων ἑκατὸν ἀνδρας ὁμήρους τοὺς πλουσιωτάτους ἔλαβον.⁽³⁾ Οὕτω δὲ οἱ Ἀθηναῖοι κύριοι τῆς γῶρας τῶν ἠττηθέντων ἔλαβον τοὺς Λοκροὺς συμμάχους, ἀποσπάσαντες αὐτοὺς τῆς Πελοποννησιακῆς συμμαχίας· ὡς δὴλον ἐκ τοῦ Θουκυδίδου λέγοντος,⁽⁴⁾ ὅτι μετὰ τοῦτο οἱ Ἀθηναῖοι παραλαβόντες τοὺς Βοιωτοὺς καὶ τοὺς Φωκεῖς, συμμάχους ὄντας, ἐστράτευσαν κατὰ τῶν Φαρσάλων τῆς Θεσσαλίας, ἵνα ἀποκαταστήσωσι τὸν ἐξορισθέντα Ὀρέστην τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως τῶν Θεσσαλῶν Ἐχεκρατίδου εἰς τὸν θρόνον τῶν Φερσάλων. Καὶ δὲν μνημονεύει μὲν τῶν Λοκρῶν, ἀλλὰ οὐδεμίᾳ ἀμφιβολίᾳ, ὅτι καὶ οὗτοι ἐν τῇ αὐτῇ μοίρᾳ διατελοῦντες τοῖς Βοιωτοῖς καὶ τοῖς Φωκεῦσιν ἀδύνατον ἦν νὰ μὴ συστρατεύσωσιν ὑπὲρ τοῦ Ὀρέστου. Φαίνεται ὁμως, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἤρξαντο ἰδρύειν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν τῶν ἐν Οἰνορύτοις ἠττηθέντων δημοκρατίας, ἐξορίζοντες τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς ἀρι-

Χαλκιδέως, οὔτε τὰς Θηριμένους εἶρη καλῶς ζυγκεῖσθαι, ἀλλὰ δεινὸν εἶναι εἰ γῶρας ὅσης βασιλεὺς καὶ οἱ πρόγονοι ἤρξαν πρότερον, ταύτης καὶ νῦν ἀξιώσει κρατεῖν. Ἐνεῖναι γὰρ καὶ νήσους ἀπάσας πάλιν δουλεύειν καὶ Θεσσαλίαν καὶ Λοκροὺς καὶ τὰ μέχρι Βοιωτῶν.

(1) Θουκ. 2, 9, 2. (2) Θουκ. 1, 108, 5.

(3) Θουκ. 1, 105. (4) Θουκ. 1, 111.

στοκρατικῆς μερίδος. Ἄλλ' ἡ κατάστασις αὕτη μικρὸν διήρκεσε· διότι δέκα ἔτη μετὰ τὴν ἐν Οἰνοφύτοις νίκην, ἐπειδὴ οἱ Βοιωτοὶ φυγάδες⁽¹⁾ κατέβησαν τὸν Ὀρχομενὸν καὶ τὴν Χαιρώνειαν καὶ ἄλλας τινὰς πόλεις τῆς Βοιωτίας, οἱ Ἀθηναῖοι, στρατηγούσης Τολμίδου τοῦ Τολμίδου, ἐξεστράτευσαν κατὰ τῶν πολεμίων ἐκείνων πόλεων καὶ κυριεύσαντες τὴν Χαιρώνειαν, ἀπεχώρουν ἀφήσαντες φρουράν. Πορευομένοις ὅμως αὐτοῖς πρὸς τὴν Κορώνειαν ἐπιτίθενται οἱ ἐκ τῆς Ὀρχομενοῦ Βοιωτοὶ φυγάδες καὶ οἱ μετ' αὐτῶν Λοκροὶ καὶ οἱ Εὐβοεῖς φυγάδες καὶ ὅσοι ἦσαν τῆς αὐτῆς γνώμης, καὶ νικήσαντες τοὺς Ἀθηναίους μέρος μὲν ἀπέκτεινον, μέρος δ' ἔλαβον ζῶντας· ὅτε οἱ Ἀθηναῖοι ἐξεκένωσαν τὴν Βοιωτίαν συνθηκολογήσαντες ἐπὶ τῷ ὄρω νὰ τοῖς ἀποδοθῶσιν οἱ αἰχμάλωτοι· καὶ οἱ φεύγοντες Βοιωτῶν κατελθόντων καὶ οἱ ἄλλοι πάντες αὐτόνομοι πάλιν ἐγένοντο. Οὕτω δὲ τὸ κράτος τῶν Ἀθηναίων κατέπεσεν ἐν ταῖς τρισὶ ταύταις χώραις μετὰ τὸ δυστύχημα τῆς Κορωνείας, ἐνθα κατὰ Διόδωρον τὸν Σικελιώτην⁽²⁾ καὶ αὐτὸς ὁ Τολμίδης ἀνηρέθη μαχόμενος. Τὸ δ' ἀτύχημα τοῦτο τῶν Ἀθηναίων παρηκολούθησεν ἕτερον πολλῶ δεινότερον διὰ τὰς Ἀθήνας, ἡ ἀποστασία τῆς Εὐβοίας καὶ τῶν Μεγάρων, καὶ ἡ εἰσβολὴ τῶν Πελοποννησίων εἰς τὴν Ἀττικὴν ὑπὸ τὸν Πλειστοάνακτα τὸν Πausανίου· μόνη δὲ ἡ πολιτικὴ σύνεσις τοῦ Περικλέους ἔσωσε τὰ τῶν Ἀθηναίων διὰ τῆς δωροδοκίας τοῦ Πλειστοάνακτος,⁽³⁾ ἀπαγαγόντος ἐκ τῆς Ἀττικῆς τοὺς Πελοποννησίους, καὶ διὰ τῆς ἐφεξῆς ὑποταγῆς τῆς Εὐβοίας, ὅτε συνωμολογήθησαν μὲν αἱ τριακονταετείς σπονδαὶ μεταξὺ Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων, ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι δὲν ἠδύναντο πλέον νὰ ιδρύσωσι τὴν ἐπὶ τῶν χωρῶν τῆς μέσης Ἑλλάδος κυριαρχίαν αὐτῶν. Οὕτω δὲ ἡ Βοιωτία, ἡ Φωκίς καὶ ἡ Λοκρὶς ἀποσπαθεῖσαι τῆς τῶν Ἀθηναίων συμμαχίας εἰσήγαγον αὖθις τὸ ἀριστοκρατικὸν πολίτευμα, καταλύσασαι τὰς δημοκρατίας. Ὅποσον ὅμως πρόσωπον διεδραμάτισαν οἱ Ὀπούντιοι Λοκροὶ μετὰ δέκα

(2) Θουκ. 1, 113. (2) 12,6.

(3) Πλουτ. Περικλ. 22.

καὶ τέσσαρα ἔτη ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, οὐ βράδιον εὐρεῖν πάντως ὅμως σμικρὰν ἔσχον ῥοπήν ἐν τῷ μεγίστῳ ἐκείνῳ ἀγῶνι τῶν δύο μεγίστων τῆς Ἑλλάδος πόλεων· οὐχ ἤττον, καθάπερ προεῖρηται ἡμῖν ἀνωτέρω, ἐγένοντο σύμμαχοι τῶν Λακεδαιμονίων παρέχοντες ἵππεις, προελόμενοι τὴν συμμαχίαν ταύτην εἴτε διὰ τὸ ἀριστοκρατικῶς πολιτεύεσθαι, εἴτε φόβῳ, ἀναμιμνησόμενοι τῆς προτέρας τῶν Ἀθηναίων κυριαρχίας.

Ἐν τούτοις σὺν τοῖς ἐν Ναυπάκτῳ Μεσσηνίοις καὶ πάντες οἱ Ὀζόλαι⁽¹⁾ Λοκροὶ προσετέθησαν τοῖς Ἀθηναίοις, πλὴν τῶν Ἀμφισέων.⁽²⁾ Οὕτω δὲ ὁ ἀδελφικὸς τῶν Λοκρῶν σύνδεσμος διερράγη, οἱ δὲ ἄποικοι ἤσαν τὰ ὅλα κατὰ τῆς Μητροπόλεως.

Ἄλλ' ἡ Ὀπουντία Λοκρὶς ἐκτεθειμένη κατὰ θάλασσαν εἰς τὰς προσβολὰς τῶν Ἀθηναίων ἐπόμενον ἦν νὰ ὑποσῆ σπουδαίως τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου. Τὸ πρῶτον λοιπὸν τοῦ πολέμου ἔτος οἱ Ἀθηναῖοι ἐξέπεμψαν τριάκοντα πλοῖα περὶ τὴν Λοκρίδα ὑπὸ τὸν Κλεόπομπον τὸν Κλεινίου, ὃς ἀποβάσεις ποιησάμενος καὶ τῆς παραθαλασσίας μέρη τινὰ ἐδῆωσε καὶ τὸ Θρόνιον ἐκυρίευσε καὶ ὁμήρους ἔλαβε καὶ εἰς τὴν Ἀλόππην ἐνίκησε τοὺς εἰς βοήθειαν δραμόντας Λοκρούς.⁽³⁾ Περὶ δὲ τὸ φθινόπωρον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐτειγίσθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἡ νῆσος Ἀταλάντη⁽⁴⁾ φρούριον, ἐρήμη πρότερον οὔσα, τοῦ μὴ ληστὰς ἐκπλέοντας ἐξ Ὀποῦντος καὶ τῆς ἄλλης Λοκρίδος κακουργεῖν τὴν Εὐβοίαν. Τοῖς δ' ἐκ τοῦ πολέμου δεινοῖς προσετέθησαν καὶ τὰ ἐκ τῶν γενομένων σεισμῶν τὸ ἕκτον τοῦ πολέμου ἔτος 426, ὅτε ἐπίκλυσις ἐγένετο εἰς τὴν νῆσον Ἀταλάντην, ἥτις καὶ μέρος τοῦ φρουρίου τῶν Ἀθηναίων παρέσυρε καὶ ἐκ τῶν δύο ἐπὶ τῆς παραλίας ἀνειλκυσμένων πλοίων συνέτριψε⁽⁵⁾ τὸ ἕτερον, κατὰ δὲ Δημήτριον τὸν Κἀλλατιανὸν ἡ νῆσος ἐσχίσθη εἰς δύο,⁽⁶⁾ πόλεις δὲ ἄρδην κατεστράφησαν, οἷον τὸ Θρόνιον καὶ ἡ Σκάρφεια, καὶ γίλιοι ἄνθρωποι ἐτάφησαν ὑπὸ τὰ ἐρείπια αὐτῆς, ἥτις

(1) Θουκ. 3, 97, 3. (2) Διόδ. 12, 42, 4.

(3) Θουκ. 2, 26. (4) Θουκ. 2, 32.

(5) Θουκ. 3, 89, 3. (6) Στράβ. 1, 60---61.

ὅμως ἀνακτισθεῖσα ἀμέσως ὑπῆρχε μέχρι τῶν χρόνων τῶν Καίσαρων.

Τῷ αὐτῷ ἔτει Νικίας ὁ Νικηράτου, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων ἐξήκοντα ναυσὶ περι τὴν Λοκρίδα πλέων τὴν Ὀπουντίαν λήζεται τὰ πλοῖα αὐτῆς. Ἄλλ' ἐν ἔτει 424 οἱ Ὀπούντιοι Λοκροὶ ἐν τῇ ἐν Δηλίῳ μάχῃ μεγάλην ἐπήνεγκον τοῖς Ἀθηναίοις φθορὰν διὰ τοῦ ἰππικοῦ αὐτῶν, ἀφικόμενοι καθ' ἣν στιγμὴν οἱ Θηβαῖοι εἶχον τρέψει αὐτοὺς εἰς φυγὴν. Μετὰ δὲ τὴν Νικίειον εἰρήνην βλέπομεν αὐθις τοὺς Ὀπουντίους Λοκροὺς προσκληθέντας ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων βοηθεῖν αὐτοῖς εἰς τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην τῷ 418. Καὶ δὲν ἠδυνήθησαν μὲν μετασχεῖν τῆς μάχης, ἅτε κωλυθέντες διελθεῖν τὴν πολεμίαν, ἔσπευταν ὅμως εἰς βοήθειαν μετὰ τῶν Βοιωτῶν καὶ Φωκέων.

Ἐκ δὲ τούτου τοῦ χρόνου ἕως τέλους τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου οὐδεμία αὐτῶν γίνεται μνεία, ὡς δρώντων ἐν τῷ πολέμῳ, εἰ καὶ βεβαίως ἀδύνατον ἦν αὐτοῖς ἀποσχεῖν πρὸ τοῦ τέλους αὐτοῦ, ἀφοῦ οἱ πολλῶ ἰσχυρότεροι γείτονες αὐτῶν Θηβαῖοι δὲν ἀπέστησαν ἢ βραδύτερον τῆς τῶν Λακεδαιμονίων συμμαχίας. Αἴτιον δὲ τούτου φαίνεται μοι τὸ μὲν ἢ μακρὰν πλέον τῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ θάλασσαν μᾶλλον διεξαγωγή τοῦ πολέμου μετὰ τὴν εἰς Σικελίαν ἐκστρατείαν τῶν Ἀθηναίων, ἐνθα οὐδὲως ἠδύναντο οἱ Ὀπούντιοι Λοκροὶ νὰ μετάσχωσι σπουδαίως τοῦ ἀγῶνος, ὡς οὐ ναυτικοὶ ὄντες, καὶ μόνον, καθάπερ προείρηται, ὡς ἰππεῖς ὑπερηρέτησαντες τῇ Πελοποννησιακῇ συμμαχίᾳ.

(ἔπεται συνέχεια).

ΕΝΑΙΣΙΜΟΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗ
ΕΛΕΥΘ. ΤΡΙΑΝΤ. ΚΟΥΣΗ
ΠΕΡΙ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΑΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ

(Ἴδε συνέχ. εἰς σελ. 321 τεύχ. Ζ' καὶ Η', Τόμ. 5').

Καὶ ἐμοὶ μὲν περὶ τῆς ἡμετέρας διαλέκτου οὕτω δοκεῖ, τεκμαιρομένῳ ἔκ τε τῆς ἐν. γεν. ἀνθρωπίνῃ καὶ τῆς πληθ. ἀνε-